

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การค้าต่างประเทศ , กรม . คู่มือขยายการค้าและการลงทุนของประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว . กรุงเทพมหานคร : บริษัทปฤษฎางค์ , 2537

การผังเมือง , กรม . คู่มือการวางผัง เล่มที่ 3 ผังพัฒนาชุมชนสุขาภิบาล : กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการผังเมือง .

การผังเมือง , กรม . ผังเมืองอุดรธานี . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการผังเมือง , 2510 .

การผังเมือง , กรม . ผังเมืองรวมอุดรธานี . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการผังเมือง , 2524

การผังเมือง , กรม . ผังเมืองรวมอุดรธานี . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการผังเมือง , 2530

การผังเมือง , กรม . ผังเมืองรวมอุดรธานี . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการผังเมือง , 2534

กิจจุฑา ไกรลาส . อิทธิพลของศูนย์การค้าต่อการเปลี่ยนแปลงของเมืองเชียงใหม่ . วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538 .

คึกฤทธิ์ ปราโมช , ม.ร.ว. รอบ้าน . สยามรัฐ (3 พฤศจิกายน 2512) : 3 .

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , สำนักงาน . แผนยุทธศาสตร์เพื่อรองรับ โครงการ
พัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (ไทย เวียดนาม ลาว
กัมพูชา พม่า และมณฑลยูนนาน) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , 2535 .

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , สำนักงาน . ความพร้อมของจังหวัดอุดรธานีในการรองรับการลงทุน .
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , 2533 .

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , สำนักงาน . คู่มือการลงทุนในลาว . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , 2538 .

คณะกรรมการจัดทำหนังสืออุดรธานี 100 ปี . ประมวลภาพประวัติศาสตร์ จากบ้านเดื่อหมากแข้งถึงจังหวัด
อุดรธานี . อุดรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานจังหวัดอุดรธานี , 2536 (คณะกรรมการจัดทำหนังสืออุดร
ธานี จัดพิมพ์เผยแพร่ เนื่องในวาระครบ 100 ปี ของจังหวัดอุดรธานี)

จังหวัดอุดรธานี , สำนักงาน . ประวัติกระทรวงมหาดไทยส่วนภูมิภาค จังหวัดอุดรธานี . กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์ , 2528 .

จังหวัดอุดรธานี , สำนักงาน . ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี . อุดรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานจังหวัด
อุดรธานี , 2539 .

จังหวัดอุดรธานี , สำนักงาน . สรุปภาพรวมจังหวัดอุดรธานี . อุดรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานจังหวัดอุดรธานี
 , 2539 .

ฉัตรชัย พงษ์ประยูร . การตั้งถิ่นฐานมนุษย์ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย , 2527 .

- ชัชสี วายลี . ภูมิศาสตร์เมือง . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2528 .
- ชนม์สวัสดิ์ ชมพูนุช , ม.ว.ว. สงครามเวียดนาม . พระนคร : บ้านดาสาสัน , 2515 .
- เต็ม สิงห์จุติ . ผังขวาแม่น้ำโขง . พระนคร : คลังวิทยา , 2502 .
- ชาติ กาญจนะเดช . จังหวัดอุตรธานี . ความเป็นมาทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ . อุตรธานี : (ม.ป.ท.) , 2528 .
- บงการ พรหมดี . โครงการและงานออกแบบทางอากาศยานอุตรธานี . สารนิพนธ์บัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2540 .
- บริหารเทพธานี ส. ธรรมภักดี , พระ . พงศาวดารชาติไทย . ความเป็นมาของชาติแต่ยุคดึกดำบรรพ์ เล่ม 1 . พระนคร : (ม.ป.ท.) , 2495 .
- ประจักษ์ สกุนตะลักษณะ . เอกสารการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์เมืองและภาค . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช , 2527 .
- พาณิชย์จังหวัดหนองคาย , สำนักงาน . ข้อมูลภาวะการค้าชายแดน ไทย - สปป.ลาว จังหวัดหนองคาย . หนองคาย : โรงพิมพ์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย , 2540 .
- พาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , สำนักงาน . ข้อมูลการตลาดจังหวัดอุตรธานี ประจำปี 2530 . อุตรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , 2530 .
- พาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , สำนักงาน . ข้อมูลการตลาดจังหวัดอุตรธานี ประจำปี 2534 . อุตรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , 2534 .
- พาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , สำนักงาน . ข้อมูลการตลาดจังหวัดอุตรธานี ประจำปี 2535 . อุตรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , 2535 .
- พาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , สำนักงาน . ข้อมูลการตลาดจังหวัดอุตรธานี ประจำปี 2536 . อุตรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , 2536 .
- พาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , สำนักงาน . ข้อมูลการตลาดจังหวัดอุตรธานี ประจำปี 2538 . อุตรธานี : โรงพิมพ์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุตรธานี , 2540 .
- วรวิภา ตันติรัตน์ไพศาล . กระบวนการเสริมสร้างอำนาจทางการเมือง ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532 .
- ศรีวงศ์ สุมิตร . พัฒนาการของทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศใหม่ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช . 2533 .
- สวาท เสนาณรงค์ . ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมือง . กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์ , 2524 .
- อำเภอเมืองอุตรธานี . บรรยายสรุปอำเภอเมืองอุตรธานี . อุตรธานี : โรงพิมพ์ที่ว่าการอำเภอเมืองอุตรธานี , 2540 .

เอกชัย มาศภากร . แนวทางการใช้ที่ดินชุมชนเทศบาลตำบลอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร . วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2538 .

ภาษาอังกฤษ

Gallion Eisner . The Urban Pattern . New York : D . Van Nostrand , 1963 .

Kevin Lynch . Site Planning . Massachusetts : (n.d.) , 1997 .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลพื้นฐาน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. ลักษณะทางกายภาพ

1.1 ที่ตั้งและพื้นที่

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือ สปป.ลาว ตั้งอยู่เส้นละติจูดที่ 14 - 23 องศาเหนือ และลองจิจูดที่ 100 - 108 องศาตะวันออก อยู่บริเวณทางเหนือของคาบสมุทรอินโดจีนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล ซึ่งมีพรมแดนติดต่อกับประเทศข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ สาธารณรัฐประชาชนจีน	แนวเขตแดนยาว 416 กิโลเมตร
ทิศใต้	ติดต่อกับ สาธารณรัฐกัมพูชา	แนวเขตแดนยาว 492 กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	แนวเขตแดนยาว 1,957 กิโลเมตร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ประเทศไทย	แนวเขตแดนยาว 1,730 กิโลเมตร
	สหภาพเมียนมาร์	แนวเขตแดนยาว 230 กิโลเมตร

สปป.ลาว มีพื้นที่ประมาณ 236,000 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่เพาะปลูก 78,144 ตารางกิโลเมตร และเป็นพื้นที่ป่าไม้ 110,000 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง รูปร่างประเทศมีลักษณะกว้างทางตอนเหนือ ตอนกลางแคบเป็นแถบยาวลงมาตามลำน้ำโขง ซึ่งกั้นกลางระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว อีกด้านหนึ่งขนานไปกับแนวเขตแดนประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ความยาวจากเหนือสุดถึงใต้สุดของประเทศยาว 1,060 กิโลเมตร ส่วนกว้างจากตะวันออกไปตะวันตกยาวประมาณ 510 กิโลเมตร และส่วนที่แคบที่สุดยาวประมาณ 100 กิโลเมตร¹

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของสปป.ลาว เป็นภูเขาและที่ราบสูง แบ่งออกเป็น 3 ภาค ดังนี้

- ภาคเหนือ ประกอบด้วยพื้นที่ 3 ส่วน คือ พื้นที่ภูเขาบริเวณลุ่มแม่น้ำอุ้กับแม่น้ำสาขาต่างๆ , พื้นที่ราบสูงตรานมินท์ และพื้นที่บริเวณหุบเขาลุ่มแม่น้ำโขง
- ภาคกลาง เป็นพื้นที่ตอนกลางของประเทศ แบ่งพื้นที่เป็น 2 ส่วน คือ พื้นที่ด้านตะวันออกของประเทศเป็นป่าทึบ ภูเขาและที่ราบสูง ติดกับเทือกเขาอันนัม และพื้นที่ด้านตะวันตกของประเทศ เป็นที่ราบลุ่มบริเวณชายฝั่งแม่น้ำโขงและสาขาของแม่น้ำโขง เป็นพื้นที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์ที่สุด

¹ กรมการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ สืบค้นจากเว็บไซต์และบทสัมภาษณ์ของประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

- ภาคใต้ เป็นพื้นที่บริเวณที่ราบสากะวันกับพื้นที่ในกลุ่มแม่น้ำเซกองตอนเหนือ และบริเวณที่ราบสูงไบโลเวนส์

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สปป.ลาว อยู่ในเขตร้อนชื้น และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกมาก ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 2,000 มิลลิเมตรต่อปี² ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปมี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม อุณหภูมิเฉลี่ย 35 องศาเซลเซียส ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน - ตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มจากเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ย 10 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยของภาคต่างๆในประเทศแตกต่างกัน โดยเฉพาะภาคตะวันตกเฉียงเหนือ มีอุณหภูมิหนาวเย็น

1.4 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.4.1 พลังงาน

พลังงานร้อยละ 90 ของพลังงานที่ใช้ในประเทศมาจากไม้ฟัน สำหรับพลังงานไฟฟ้าเริ่มเข้ามามีบทบาททดแทนพลังงานเดิม ในปี พ.ศ. 2534 สปป.ลาว สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้มากถึง 972 ล้านกิโลวัตต์ต่อชั่วโมง³ โดยร้อยละ 95 ของพลังงานไฟฟ้าได้จากพลังน้ำ และอีกร้อยละ 5 เป็นพลังงานความร้อน พลังงานที่ลาวผลิตได้ประมาณร้อยละ 40 ของพลังงานไฟฟ้าจะนำมาใช้บริโภคในประเทศ และส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 60 ของพลังงานไฟฟ้า นำออกจำหน่ายให้แก่ประเทศไทย ซึ่งเป็นรายได้ที่สำคัญของสปป.ลาว และในอนาคตมีแนวโน้มการจำหน่ายพลังงานให้แก่ประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการอนุมัติโครงการสร้างเขื่อนเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า 10 แห่งจากโครงการทั้งหมด 18 โครงการ

1.4.2 ป่าไม้

ในปี พ.ศ. 2536 สปป.ลาว มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 110,000 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 47 ของพื้นที่ประเทศ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจได้เป็นเวลานาน ไม้ที่สำคัญของสปป.ลาว คือ ไม้มะค่า ไม้สัก ไม้แดง ไม้มะฮอกกานี และไม้เนื้อแข็งอื่นๆ ซึ่งไม้มีค่าดังกล่าว มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของสปป.ลาวเป็นอย่างมาก เมื่อปี พ.ศ. 2536 มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 35 ของมูลค่าการส่งออกของประเทศ⁴

1.4.3 แร่ธาตุ

สปป.ลาวเป็นประเทศที่มีมีควมอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรมาก แร่ธาตุที่สำคัญที่พบมากในสปป.ลาว ได้แก่ แร่ทองคำ ทองแดง สังกะสี ดีบุก เหล็กและยิปซัม โดยเฉพาะแร่ดีบุก เมื่อปี พ.ศ. 2536 สปป.ลาว

² เรื่องเดียวกัน หน้า 13

³ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์เพื่อรองรับ โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ไทย เวียดนาม ลาว กัมพูชา พม่า และเมียนมา) (กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) หน้า 2-29

⁴ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2538) หน้า 11

สามารถผลิตดิบได้มากถึง 100 ตัน⁵ สำหรับแร่ธาตุอื่นๆส่วนใหญ่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งการขาดแคลนเส้นทางคมนาคมติดต่อระหว่างพื้นที่ โดยเฉพาะในเขตที่มีแร่ธาตุ

2. การปกครองและประชากร

2.1 การปกครอง

ปี พ.ศ. 2528 สปป.ลาวมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ เป็นการปกครองใช้ระบบรวมศูนย์ปกครอง ผู้ที่มีอำนาจสูงสุด คือ ประธานประเทศ ซึ่งมาจากระบบการเลือกตั้ง จะเป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี องค์กรการปกครองของสปป.ลาวแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ องค์กรการปกครองระดับประเทศในส่วนกลาง และ องค์กรการปกครองระดับท้องถิ่น

- องค์กรการปกครองระดับประเทศในส่วนกลาง

มีสภาแห่งชาติ หรือสภารัฐมนตรี ของลาวเป็นองค์กรบริหารสูงสุด จัดโครงสร้างเป็น 14 กระทรวง และมีคณะกรรมการที่มีฐานะเท่ากระทรวงอีก 6 คณะ ทำหน้าที่ฝ่ายอำนวยการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ติดตามผลการดำเนินงานและกลั่นกรองงานก่อนนำเสนอสภาแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีการแบ่งกรมในสังกัดกระทรวงอีก 18 กรม โดยกรมที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ กรมหัวพันเศรษฐกิจต่างประเทศ ทำหน้าที่ติดต่อต่างประเทศด้านการค้า

- องค์กรการปกครองระดับท้องถิ่น

แบ่งออกเป็น 16 แขวงหรือจังหวัด ได้แก่ บ่อแก้ว ไชยบุรี หัวหิน สาละวัน หลวงน้ำท่า หลวงพระบาง ปรีทไซย เซกอง พัวสาลี เวียงจันทน์ คำม่วน จำปาสัก อุดมไชย เชียงขวาง สะหวันนะเขตและอัตบือ นอกจากนี้ยังมีเขตการปกครองซึ่งเป็นที่ตั้งนครหลวง 1 เขต เรียกว่า กำแพงนครเวียงจันทน์ โดยในแต่ละแขวงแยกย่อยหน่วยการปกครองตามลำดับคือ เมือง (อำเภอ) ตำบล (ตำบล) และบ้าน (หมู่บ้าน) การปกครองระดับแขวง มีคณะกรรมการปกครองแขวงประมาณ 5 - 9 คน แบ่งตำแหน่งเป็น ประธานคณะปกครองแขวง , รองประธาน และคณะกรรมการปกครองแขวง

2.2 เมืองหลวงและเมืองสำคัญทางธุรกิจ

เมืองสำคัญของสปป.ลาว มี 3 เมือง คือ

- กำแพงนครเวียงจันทน์ เป็นเมืองหลวงของประเทศและเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุน มีการติดต่อทางการค้ากับประเทศไทยมากที่สุด ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำโขง ตรงข้ามกับจังหวัดหนองคายของประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2536 มีประชากรทั้งสิ้น 480,000 คน⁶

⁵ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนยุทธศาสตร์เพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง 6 ประเทศ (ไทย เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และเมียนมา) หน้า 2-24

⁶ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, คู่มือการลงทุนในลาว หน้า 4

1. กำแพงนครเวียงจันทน์	10. แขวงเวียงจันทน์
2. แขวงมั่งสาลี	11. แขวงบอลิคำไซ
3. แขวงหลวงน้ำทา	12. แขวงคำม่วน
4. แขวงอุดมไชย	13. แขวงสุวรรณเขต
5. แขวงบ่อแก้ว	14. แขวงสาละวัน
6. แขวงหลวงพระบาง	15. แขวงเซกอง
7. แขวงหัวพัน	16. แขวงจำปาสัก
8. แขวงไชยบุรี	17. แขวงอัตบือ
9. แขวงเชียงขวาง	18. เขตพิเศษ

บทบาทและแนวโน้มการเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุน ของเมืองอุดรธานี

แสดง การแบ่งเขตแขวง และเมืองในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

แผนที่ 1

สัญลักษณ์

- เขตแดนประเทศ
- เขตแขวง
- เขตเมือง

- ที่ตั้งนครหลวง
- ที่ตั้งเทศบาลแขวง
- ที่ตั้งเทศบาลเมือง

ทิศเหนือ

มาตราส่วน

0 50 100 150 กม.

ที่มา : กรมแผนที่แห่งชาติลาว

- แขวงสะพานนเซต ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามจังหวัดมุกดาหาร มีการติดต่อทางการค้ากับประเทศไทยมาก เป็นอันดับสองรองจากกำแพงนครเวียงจันทน์ เมื่อปี พ.ศ. 2536 มีประชากรทั้งสิ้น 640,000 คน⁷
- แขวงจำปาสัก มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี มีการติดต่อค้าขายกับประเทศไทยเป็นอันดับสามของประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2536 มีประชากรทั้งสิ้น 470,000 คน⁸

2.3 ประชากรและแรงงาน

ในปี พ.ศ. 2536 สปป.ลาวมีประชากรทั้งสิ้น 4.5 ล้านคน อัตราการเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยประมาณ 2.6 ต่อปี หรือเพิ่มขึ้นปีละ 120,000 คน ความหนาแน่นประชากร 18 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีสัดส่วนโครงสร้างอายุประชากร ดังนี้⁹

ประชากรอายุตั้งแต่ 0 - 14 ปี	ร้อยละ 43.6	ของประชากรทั้งหมด
ประชากรอายุตั้งแต่ 15 - 64 ปี	ร้อยละ 53.4	ของประชากรทั้งหมด
ประชากรอายุมากกว่า 65 ปี	ร้อยละ 3	ของประชากรทั้งหมด

แรงงานลาวส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร เป็นแรงงานที่มีคุณภาพต่ำเนื่องจากขาดการศึกษา ซึ่งมีประชากรมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดไม่ได้รับการศึกษา นอกจากนี้ยังขาดบุคคลากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ สำหรับอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำของสปป.ลาว เมื่อปี พ.ศ. 2536 ประมาณ 1 เทรียญ สหรัล¹⁰

ประชากรลาว ประกอบด้วยชนกลุ่มน้อยประมาณ 68 เชื้อชาติ สามารถแบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้¹¹

1. ลาวลุ่ม มีจำนวนร้อยละ 56 ของประชากรทั้งประเทศ อาศัยตามที่ราบลุ่มแนวแม่น้ำโขง
2. ลาวเทิงหรือลาวกลาง มีจำนวนร้อยละ 34 ของประชากรทั้งประเทศ อาศัยตามเชิงเขาที่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล 3,500 ฟุต
3. ลาวสูง มีจำนวนร้อยละ 9 ของประชากรทั้งประเทศ อาศัยอยู่ตามภูเขาที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 3,500 ฟุต

นอกจากนี้ยังมีชาวต่างชาติอีก ร้อยละ 1 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งโยกย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานในสปป.ลาว ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 ประกอบด้วย เวียดนาม ไทย จีนและอินเดีย

⁷ เรื่องเดียวกัน หน้า 4

⁸ เรื่องเดียวกัน หน้า 4

⁹ เรื่องเดียวกัน หน้า 4

¹⁰ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุกรรมการวิจัยระบบบัญชีพัฒนาความรู้และสังคมเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคและภูมิภาค ๑ ประเทศ (ไทย เวียดนาม ลาว กัมพูชา พม่า และมองโกลเลีย) กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2538) หน้า 2 - 23

¹¹ อัญญาทิพย์ ศรีพนา, ภาควิชาไทย-อินโดจีน (กรุงเทพฯ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535) หน้า 203

3. สภาพสังคม

ประชากรลาวมากกว่าร้อยละ 90 ของประชากรทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ พระสงฆ์เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในสังคม มีหน้าที่ในการเผยแพร่คำสั่งสอนทางพุทธศาสนา , ช่วยเหลือรัฐบาลในการปลูกฝังความเลื่อมใสศรัทธาในลัทธิคอมมิวนิสต์ , เป็นครูและเป็นแพทย์แผนโบราณ ในสปป.ลาวยังเปิดโอกาสให้ประชาชนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาอื่น หรือลัทธิความเชื่ออื่นๆ

ภาษาประจำชาติหรือภาษาราชการ คือ ภาษาลาว และมีภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจการค้าคือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน

สปป.ลาว เป็นประเทศที่ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานและขาดคุณภาพ เช่น ระบบโทรคมนาคมที่ล่าช้าและไม่ทั่วถึง การคมนาคมในด้านถนนในประเทศและระหว่างประเทศยังขาดแคลน และที่มีอยู่อยู่ในสภาพชำรุด นอกจากนี้ในประเทศยังไม่มีโครงข่ายการคมนาคมทางรถไฟ

4.1 ถนน

เมื่อปี พ.ศ. 2536 สปป.ลาว มีความยาวของถนนทั้งประเทศรวมทั้งสิ้น 14,180 กิโลเมตร แยกเป็นถนนลาดยางที่มีความยาว 5,993 กิโลเมตร ถนนลูกรัง ที่มีความยาว 4,724 กิโลเมตร และถนนดิน ที่มีความยาวทั้งสิ้น 3,463 กิโลเมตร¹² ถนนสายสำคัญ แบ่งออกเป็นถนนในประเทศและถนนระหว่างประเทศ

- ถนนภายในประเทศ ได้แก่

เส้นทางหมายเลข 1 ระหว่างหลวงพระบาง	กับ เมืองแก่นท้าว
เส้นทางหมายเลข 3 ระหว่างหลวงน้ำทา	กับ เมืองห้วยทราย
เส้นทางหมายเลข 5 ระหว่างเชียงขวาง	กับ ปากซัน

- ถนนระหว่างประเทศ ได้แก่

เส้นทางหมายเลข 13 ระหว่างหลวงพระบาง	กับ นครโฮจิมินห์
เส้นทางหมายเลข 9 ระหว่างสะหวันนะเขต	กับ เมืองดานัง
เส้นทางหมายเลข 10 ระหว่างปากเซ แขวงจำปาสัก	กับ เมืองดานัง

4.2 สนามบิน

สปป.ลาว มีสนามบินที่เปิดให้บริการทั้งหมด 8 แห่ง สนามบินที่มีความสำคัญและใช้สำหรับการขนส่งระหว่างประเทศ คือ สนามบินนานาชาติวัดไต ในกำแพงนครเวียงจันทน์ ส่วนสนามบินแห่งอื่นๆอยู่ที่เมืองสำคัญๆ เช่น หลวงพระบาง , อุดมไชย , เชียงขวาง และจำปาสัก นอกจากนี้รัฐบาลสปป.ลาว มีการปรับปรุง

¹² สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คู่มือการลงทุนในลาว หน้า 14

สนามบินที่เมืองห้วยทราย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่จะขยายตัวเนื่องจากโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ โดยมีเมืองห้วยทรายเป็นประตูด่านแรกของสปป.ลาว

4.3 ไตรคมนาคม

เมื่อปี พ.ศ. 2536 สปป.ลาวมีโทรศัพท์ภายในประเทศ เพียง 8,227 เลขหมาย คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรประมาณ 0.18 เลขหมายต่อประชากร 100 คน แต่คาดว่าเมื่อลาวสามารถปฏิบัติตามแผนแม่บทที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ สปป.ลาวจะสามารถเพิ่มจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เป็น 300,000 เลขหมายในปี 2553¹³

5. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้าสู่ระบบตลาด โดยเริ่มใช้กลไกทางเศรษฐกิจใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 เป็นการเปลี่ยนการค้าจากเดิมที่เคยทำการค้าขายเฉพาะกับกลุ่มประเทศอินโดจีนซึ่งเป็นกลุ่มสังคมนิยมหันมาค้าขายเป็นกลุ่มทางโลกเสรีมากขึ้น เป็นการใช้ระบบตลาดเสรี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ระบบเศรษฐกิจของลาวขยายตัวอย่างรวดเร็ว จากการเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 2.4 ในปี พ.ศ. 2531 เป็นการเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 13.5 และร้อยละ 6.6 ในปี พ.ศ. 2532 และ 2533 ตามลำดับ¹⁴ แต่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่พุ่งสูงได้ทำให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อขึ้น (ตารางที่ 1)

¹³ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ประเทศไทย (ไทย เวียดนาม กัมพูชา ลาว พม่าและเมียนมา) หน้า 2 - 26

¹⁴ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, คู่มือการลงทุนในลาว หน้า 8

ตารางที่ 1 ดัชนีภาวะเศรษฐกิจของสปป.ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2532 - 2537

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

	2532	2533	2534	2535	2536	2537
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	13.5	6.6	4	3.5	4.5	7
ส่วนแบ่งของภาคเศรษฐกิจ (ร้อยละ)						
เกษตรกรรม	59.6	60.7	57.3	58	56.2	
อุตสาหกรรม	13.2	14.4	16.6	16.7	17.3	
บริการ	27.2	24.9	26.1	25.3	26.5	
อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละ)	63	35	12	10	7	5
การค้าระหว่างประเทศ						
การนำเข้า	198.8	185.4	209.7	244.4	320	372.5
การส่งออก	63.3	78.7	96.6	132.7	158.6	168.4
อัตราการแลกเปลี่ยน (กีบ / เหรียญสหรัฐ)	583	708.6	702.6	716.1	730	720
ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ						
มูลค่า	60	65	57	86	151	
จำนวนเดือนของการนำเข้า	3.4	3.9	3	3.9	4.8	5

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , ปี พ.ศ. 2539

5.1 ภาคเกษตรกรรม

เป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากที่สุดในสปป.ลาว ในปี พ.ศ. 2536 โดยร้อยละ 56 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และเป็นภาคที่มีการใช้แรงงานในภาคนี้มากกว่าร้อยละ 80 ของแรงงานทั้งหมด แต่สปป.ลาวมีพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตรเพียง 4 ล้านเฮกตาร์ หรือร้อยละ 16.8 ของพื้นที่ทั้งหมด แต่มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่มีศักยภาพดังกล่าวเพียงร้อยละ 20¹⁵ เนื่องจากขาดแคลนปัจจัยการผลิตด้านต่างๆ เช่น เงินทุน เทคโนโลยี ระบบชลประทานและระบบคมนาคม การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเกิดจากการบุกเบิกพื้นที่ป่า ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ผัก ยาสูบ ฝ้าย อ้อย กาแฟ ชาและถั่วชนิดต่างๆ

5.2 ภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2536 มีสัดส่วนร้อยละ 17.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ¹⁶ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ ยาสูบ และอุตสาหกรรมเบา เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป สำหรับภาคบริการ มีสัดส่วนการเติบโตอยู่ในระดับสูงและมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยกระจุกตัวอยู่ในเมืองหลวงและเมืองสำคัญทางธุรกิจ

5.3. การค้าระหว่างประเทศ

สปป.ลาวเป็นประเทศที่ประสบปัญหาการขาดดุลการค้ามาโดยตลอด เนื่องจากการเป็นประเทศไร้ทางออกทางทะเล ทำให้ต้องมีการพึ่งการนำเข้าของสินค้าทุน เชื้อเพลิง อาหาร และเครื่องนุ่งห่ม เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจากประเทศไทยและเวียดนาม แม้ว่าในระยะหลังสปป.ลาว จะมีการส่งออกขยายตัวอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว แต่ก็ยังคงอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าการนำเข้า เมื่อปี พ.ศ. 2536 สินค้านำเข้าของสปป.ลาวมีมูลค่า รวมทั้งสิ้น 344.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่สินค้าออกมีมูลค่า 204.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ¹⁷

- สินค้านำเข้าที่สำคัญของสปป.ลาว ได้แก่

1. ยานพาหนะและอะไหล่ เป็นกลุ่มสินค้าที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 20 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด แต่ส่วนหนึ่งเป็นการนำเข้าผ่านลาวแล้วส่งต่อไปยังจีนที่ยูเนียน
2. น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นสินค้านำเข้าอันดับรองจากยานพาหนะและอะไหล่
3. อุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นสินค้านำเข้าที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงปี พ.ศ. 2537 สปป.ลาวมีความต้องการสินค้าประเภทนี้เป็นจำนวนมาก เช่น กระเบื้อง ซีเมนต์ และอุปกรณ์ก่อสร้างอื่นๆ เพื่อใช้ในโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยซึ่งกำลังขยายตัวและการปรับปรุงอาคารสถานที่ทำการต่างๆ
4. เครื่องจักรอุปกรณ์ เป็นผลมาจากการลงทุนในโครงการต่างๆของภาครัฐและภาคเอกชน
5. เครื่องนุ่งห่มและผ้าผืน เนื่องจากเสื้อผ้าเพื่อการส่งออกของลาวที่กำลังขยายตัวส่งผลให้มีการนำเข้าวัตถุดิบเพิ่มมากขึ้น และความต้องการเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประชากรลาวเอง ที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบการแต่งกายตามสมัยนิยม มีผลต่อการนำเข้า

- สินค้าส่งออกที่สำคัญของสปป.ลาว ได้แก่

1. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เนื่องจากไม้เป็นที่ต้องการของตลาดโลกและมีการตัดไม้ในบริเวณที่จะมีการสร้างเขื่อนต่างๆทั้งหมด 18 เขื่อนในภาคกลางและส่วนต่างๆของประเทศ ซึ่งในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้มากกว่า 1 ล้านลูกบาศก์เมตร
2. ผลิตภัณฑ์จากโรงงาน เป็นสินค้าส่งออกที่สร้างเงินตราให้แก่ สปป.ลาว เป็นอันดับสอง และคาดว่าจะสามารถขยายตัวต่อไปในอนาคต เนื่องจากบริษัทต่างชาติที่เข้าไปลงทุนผลิตสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมเบาที่อาศัยแรงงานมาก โดยได้ประโยชน์จากค่าจ้างแรงงานที่ต่ำในลาวและได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าที่เป็นประเทศผู้นำเข้าให้แก่สปป.ลาว ในฐานะประเทศกำลังพัฒนา

¹⁶ เรื่องเดียวกัน หน้า 9

¹⁷ เรื่องเดียวกัน หน้า 9

3. ไฟฟ้า เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของสปป.ลาว โดยมีประเทศไทยเป็นผู้นำเข้า เนื่องจากกำลังการผลิตไฟฟ้าในประเทศไทยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ สปป.ลาวมีโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำเพิ่มเติมอีก 18 โครงการ จะยิ่งทำให้ไฟฟ้าเป็นแหล่งสร้างเงินตราต่างประเทศที่มีความสำคัญมากให้แก่สปป.ลาว

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของลาว คือ ไทย ญี่ปุ่น เวียดนามและสิงคโปร์ โดยไทยเป็นประเทศคู่ค้าอันดับหนึ่งทั้งในด้านการนำเข้าและการส่งออก มากกว่าครึ่งหนึ่งของสินค้านำเข้าในสปป.ลาวมาจากไทย สปป.ลาวยังคงต้องพึ่งสินค้าบริโภคและอุปโภคจากประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และในด้านการส่งออกสปป.ลาวได้ส่งไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ไปยังเวียดนามเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันปริมาณการค้าและมูลค่าการค้าของสปป.ลาวกับกลุ่มประเทศสังคมนิยมลดความสำคัญลง ยกเว้นกับจีนและเวียดนาม ในขณะที่การค้ากับประเทศโลกเสรีเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 2 มูลค่าสินค้านำเข้าของสปป.ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2537 (มิถุนายน)

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเภทสินค้านำเข้า	2534		2535		2536		2537 (มิ.ย.)	
	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)
พาหนะและอะไหล่	49.2	19.8	48.1	19.7	69.3	20.1	41.7	20.4
น้ำมันเชื้อเพลิง	40.6	16.3	45.5	18.7	59.6	17.3	35.8	17.5
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	33.7	13.6	35	14.4	54.4	15.8	32.8	16.1
เครื่องจักรและอุปกรณ์	30.2	12.1	29.6	12.1	39.2	11.4	23.6	11.6
เครื่องนุ่งห่มและผ้า	26.2	10.5	27.8	11.4	36.6	10.6	23	11.3
อาหาร	19.9	8.0	19.9	8.2	23.4	6.8	13.7	6.7
อื่นๆ	48.9	19.7	37.8	15.5	61.9	18.0	33.5	16.4
รวม	248.7	100	243.7	100	344.4	100	204.1	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , ปี พ.ศ. 2539

ตารางที่ 3 มูลค่าการส่งออกของสปป.ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2537 (มิถุนายน)

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเภทสินค้านำเข้า	2534		2535		2536		2537 (มิ.ย.)	
	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)
ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	64.5	45.5	62.4	36.8	69.4	32.	104.8	50.2
ผลิตภัณฑ์โรงงาน	28.5	21.1	52.8	31.1	89.4	41.2	82.4	39.9
ไฟฟ้า	14.1	9.9	17	10.0	21	9.7	9.3	4.4
ผลิตภัณฑ์เกษตร	7.4	5.2	5.8	5.0	9	4.1	2.8	1.3
กาแฟและชา	5.1	3.6	6.1	3.6	6.8	3.1	2.1	1.0
ผลิตภัณฑ์ป่า	3.8	2.7	4	2.3	6.7	3.1	0.2	0.1
แร่ธาตุ	1.5	1.1	2	1.2	2.9	1.4	1.9	0.9
อื่นๆ	17.2	12.1	17.1	10.1	11.6	11.6	5.4	2.6
รวม	142.1	100	169.8	100	216.8	100	208.9	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , ปี พ.ศ. 2539

ตารางที่ 4 มูลค่าการนำเข้าของประเทศคู่ค้าที่สำคัญของสปป.ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2537 (มิถุนายน)

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2534		2535		2536		2537 (มิ.ย.)	
	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)
ไทย	106.4	42.8	110	45.1	223.4	64.9	132.7	65
ญี่ปุ่น	44.9	18.0	41.5	17.0	42.9	12.5	25.9	12.7
สิงคโปร์	40.7	16.4	42.5	17.5	15.2	4.4	9.2	4.5
เวียดนาม	14.4	5.8	11	4.5	18.8	5.4	11.3	5.6
จีน	8.4	3.4	7.2	2.9	15.6	4.5	9.3	4.6
ไต้หวัน	3.6	1.5	3.6	1.5	4.8	1.4	2.9	1.4
ฝรั่งเศส	3.3	1.3	3.2	1.3	5.6	1.6	3.4	1.6
ฮ่องกง	2.4	1.0	2.4	1.0	4	1.2	2.3	1.2
เกาหลีใต้	1.3	0.5	1.2	0.5	2.3	0.7	1.3	0.7
อื่นๆ	23.3	9.4	21	8.6	12	3.5	5.8	2.8
รวม	248.7	100	224.7	100	344.6	100	204.1	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , ปี พ.ศ. 2539

ตารางที่ 5 มูลค่าการส่งออกของประเทศคู่ค้าที่สำคัญของสปป.ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2537 (มิถุนายน)

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2534		2535		2536		2537 (ม.ค. - มิ.ย.)	
	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า	สัดส่วน (ร้อยละ)
ไทย	74.2	52.2	77.1	45.4	89.2	41.2	61.1	29.2
เวียดนาม	15	10.6	23.3	13.7	23.1	10.7	105.5	50.9
ไต้หวัน	10.9	7.7	11	6.5	10.3	4.8	3	1.5
ญี่ปุ่น	7.1	5.0	7.1	4.2	8.8	4.1	3.2	1.5
จีน	6.9	4.9	13.2	7.8	25.5	11.8	5.3	2.6
ฝรั่งเศส	5.5	3.9	7.7	4.5	12.6	5.8	6.8	3.2
เยอรมัน	5.3	3.8	3.7	2.2	9	4.1	7.7	3.7
แคนาดา	1.6	1.2	2.4	1.4	2.9	1.3	0.3	0.1
เกาหลีใต้	1.5	1.1	1.5	0.9	1.9	0.9	0	0.0
อื่นๆ	14	9.9	22.7	13.4	33.5	15.4	16	7.7
รวม	129.4	100	169.7	100	216.8	100	208.9	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , ปี พ.ศ. 2539

5.4 การลงทุนจากต่างประเทศ

เมื่อสปป.ลาวเปิดประเทศเข้าสู่ระบบตลาดเสรี ได้รับการลงทุนต่างประเทศ โดยสปป.ลาวประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2537 มีการลงทุนจากต่างประเทศในสปป.ลาว ที่ได้รับการอนุมัติ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 481 โครงการ โดยมีเงินทุน 978 ล้านดอลลาร์¹⁸ และการลงทุนจากต่างประเทศได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การลงทุนจากต่างประเทศในสปป.ลาว มีการลงทุน 2 รูปแบบ ดังนี้

1. **การร่วมทุน (Joint - Investment)** เป็นการร่วมทุนกันจัดตั้งกิจกรรมระหว่างฝ่ายลาวกับชาวต่างประเทศ โดยมีอัตราส่วนของทุนจากต่างประเทศจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด ผู้ร่วมทุนฝ่ายต่างประเทศอาจลงทุนในรูปของเงินตราต่างประเทศ เทคโนโลยี สิทธิบัตรและบริการ

2. **การลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น (Wholly Foreign - Owned Enterprise)** เป็นการลงทุนขององค์กรหรือเอกชนทั้งหมด โดยอาจจัดตั้งเป็นบริษัทใหม่ สาขา หรือบริษัทตัวแทน ในกฎหมายฉบับใหม่ที่ประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2538 ไม่มีการกำหนดอายุของบริษัท ซึ่งจะต่างจากกฎหมายเดิมที่จะกำหนดอายุของบริษัทต่างประเทศที่สามารถตั้งในประเทศสปป.ลาว ได้เพียง 15 ปี

รูปแบบการลงทุนจากต่างประเทศในสปป.ลาวพบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของการลงทุนจากต่างประเทศเป็นการลงทุนที่ต่างชาติถือหุ้นทั้งหมด แต่การร่วมทุนก็มีแนวโน้มที่จะมีบทบาทมากขึ้น

ในด้านแหล่งเงินทุน ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ลงทุนที่สำคัญมากที่สุด มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนโครงการการลงทุนจากต่างประเทศที่รัฐบาลลาวได้อนุมัติไปเป็นโครงการที่ไทยร่วมทุนหรือเป็นทุนไทยทั้งหมด และประเทศที่มีจำนวนโครงการรองลงมา คือ จีนและฝรั่งเศส นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศที่มีจำนวนเงินลงทุนในสปป.ลาวมากที่สุดเช่นกัน โดยร้อยละ 61.5 ของเงินลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด¹⁹ และสหรัฐฯเป็นแหล่งเงินทุนอันดับรองแม้ว่าจำนวนโครงการที่ลงทุนจะไม่มากนัก

ประมาณหนึ่งในสามของการลงทุนจากต่างประเทศอยู่ในสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม และสาขาการลงทุนในด้านอุตสาหกรรมและการค้า เป็นสาขาที่มีจำนวนโครงการมากที่สุด เนื่องจากเป็นสาขาโครงการลงทุนขนาดเล็ก

ในด้านนโยบายและกฎระเบียบการลงทุนจากต่างประเทศ สปป.ลาวได้ประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศฉบับใหม่ ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ในเดือนมิถุนายน 2537 ได้กำหนดหลักการทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุน สิทธิและพันธกรณีของนักลงทุนต่างชาติและให้การคุ้มครองแก่การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งรัฐบาลจะไม่ยึดหรือโอนกิจการมาเป็นของรัฐ เว้นเสียแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นการชักจูงการลงทุนให้เกิดขึ้นในประเทศ

¹⁸ เรื่องเดียวกัน , หน้า 17

¹⁹ เรื่องเดียวกัน , หน้า 19

5.5 การค้าชายแดน

การค้าชายแดนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของสปป.ลาว และจังหวัดชายแดนของไทยที่อยู่ติดกับสปป.ลาว การค้าชายแดนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ แต่ส่วนการค้าชายแดนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีความสำคัญมากกว่าภาคเหนือ เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจุดผ่านแดนมากกว่า ประกอบกับประชาชนทั้งสองฝั่งที่จุดผ่านแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนมากกว่า

พรมแดนไทยด้านสปป.ลาว มีการปิดตลอดแนว เมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2509²⁰ หลังจากนั้นมีการผ่อนผัน เปิด-ปิด เป็นบางจุดตามสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศ ในปัจจุบันมีการเปิดจุดผ่านแดนถาวรทั้งหมด 8 จุด โดยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 จุดและภาคเหนือ 2 จุด (ตารางที่ 6)

ในบรรดาจุดผ่านแดนต่างๆ หนองคายเป็นจุดที่มีการค้ามากที่สุด เนื่องจากอยู่ตรงข้ามกำแพงนครเวียงจันทน์ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสปป.ลาว เป็นเขตการค้าและเศรษฐกิจที่สำคัญของสปป.ลาว ในปี พ.ศ. 2536 การค้าที่จุดผ่านแดนหนองคายเป็นจุดที่มีมูลค่าการค้าซื้อขายมากที่สุด รองลงมาคือ มุกดาหาร ตรงข้ามแขวงสะหวันนะเขต ซึ่งเป็นแขวงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและใหญ่เป็นอันดับสองรองจากกำแพงนครเวียงจันทน์

²⁰ ศักดิ์อนันต์ สมุทวณิช _คู่มือการขนส่งสินค้าอินโดจีน_ (กรุงเทพฯ :หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ_ ๖_ 2538)_ หน้า 48

ตารางที่ 6 จุดผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับสปป.ลาว ปี พ.ศ. 2539

วัน - เดือน - ปี	ฝั่งไทย	ฝั่งลาว
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
	ด่าน อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย	เมืองปากซัน แขวงบอลิไซ
31 เมษายน 2537	ด่าน บ้านเหล่าจอมมณี อ.เมืองหนองคาย จ. หนองคาย	บ้านดงพูนี เมืองหาดทรายฟอง กำแพงนครเวียงจันทน์
29 สิงหาคม 2523	ด่านท่าเสด็จ อ.เมืองหนองคาย จ. หนองคาย	ท่าเดื่อ กำแพงนครเวียงจันทน์
29 สิงหาคม 2523	ด่าน ท่าแพขนานยนต์ อ.เมือง จ.หนองคาย	ทานาแลง กำแพงนครเวียงจันทน์
25 มกราคม 2532	ด่าน อ.เมืองนครพนม จ.นครพนม	ท่าแขก แขวงคำม่วน
1 มีนาคม 2532	ด่าน ชองเม็ก อ.สิรินทร จ.อุบลราชธานี	บ้านวังเตา แขวงจำปาสัก
	ด่าน บ้านปากแซง อ.เขมราฐ จ. อุบลราชธานี	ปากตะพัน เมืองละคอนเพ็ง แขวงสาละวัน
19 พฤศจิกายน 2524	ด่าน อ.เมืองมุกดาหาร จ.มุกดาหาร	เมืองคันทันบุรี แขวงสะหวันนะเขต
	ด่าน บ้านกกไผ่ ต.ปากชม จ.เลย	บ้านวัง สานะคาม กำแพงนครเวียงจันทน์
	ด่าน บ้านเชียงคาน จ.เลย	เมืองสานะคาม กำแพงนครเวียงจันทน์
	ด่าน บ้านปากห้วย ต.หนองผือ อ.ทาลิ่ง จ.เลย	เมืองแก่นท้าว ไชยบุรี
	ภาคเหนือ	
25 มกราคม 2532	ด่าน อ.เชียงทอง จ.เชียงราย	เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว
	ด่าน อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว
	ด่าน บ้านห้วยไครน อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน	เมืองเงิน เชียงฮอนหงสา

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ , ปี พ.ศ. 2539

5.6 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสปป.ลาว

5.6.1 พัฒนาการทางการค้าระหว่างไทยกับสปป.ลาว

การค้าระหว่างไทยกับสปป.ลาว มีพัฒนาการสืบเนื่องมาเป็นระยะเวลานาน ปัจจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางด้านการค้า คือ ความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรม ชาติความเป็นอยู่และกิจกรรมต่างๆ ในการดำเนินชีวิตของประชาชนทั้งสองประเทศ นอกจากนี้การที่ไทยและสปป.ลาวมีพรมแดนติดต่อกันและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของประเทศเอื้ออำนวยให้การติดต่อเป็นไปอย่างสะดวก ทำให้การติดต่อการค้าของประชาชนทั้งสองประเทศเป็นไปโดยง่ายมากขึ้น รวมทั้ง สปป.ลาวไม่มีทางออกทางทะเลและต้องอาศัยไทยเป็นเส้นทางผ่านในการติดต่อกับประเทศที่สาม จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันสืบเนื่องมา

- การค้าไทย - ลาว : ยุคลาวเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส

ก่อนปี ค.ศ.1954 สปป.ลาวอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส การค้ากับต่างประเทศของสปป.ลาวเป็นไปตามนโยบายของเจ้าอาณานิคม คือเป็นการติดต่อค้าขายเฉพาะกับกลุ่มประเทศอินโดจีน มีการขูดเอาทรัพยากรธรรมชาติไปขายยังต่างประเทศ สินค้าส่งออกของลาวในยุคนี้ คือ ขงป่าและผลิตภัณฑ์ส่วนหนึ่งที่เหลือจากการบริโภคอุปโภคภายในประเทศ ส่วนสินค้านำเข้าคือ สินค้าที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีพของฝรั่งเศสที่ปกครองสปป.ลาวในขณะนั้น

- การค้าไทย - ลาว : ยุคสังคมนิยมในสปป.ลาว

ภายหลังที่สปป.ลาวได้รับเอกราชแล้ว รูปแบบการค้าเปลี่ยนไป มีการติดต่อการค้าขายกับไทย โดยมากเป็นนักธุรกิจที่มีภูมิลำเนาและสำนักงานอยู่ตามบริเวณจังหวัดชายแดน สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากสปป.ลาว คือ ไม้ และสินค้าของไทยที่ส่งไปขายในสปป.ลาว คือ สินค้าอุปโภคบริโภค

ประเทศที่ได้รับประโยชน์จากการค้ากับสปป.ลาว คือ ไทย ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าสินค้ากับสปป.ลาวมาโดยตลอด สินค้าส่งออกของไทยไปสปป.ลาวในปัจจุบันคือ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผ้าผืนและเคมีภัณฑ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา การส่งออกของไทยไปยังสปป.ลาวขยายตัวในอัตราที่สูงมาก และการนำเข้าจากสปป.ลาว เพิ่มสูงมากขึ้นเช่นกัน สินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ ไฟฟ้า ไม้แปรรูป ไม้ซุง ผลิตภัณฑ์จากไม้และยาสูบ

ตารางที่ 7 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับสปป.ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2530 - 2534

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	2530	2531	2532	2533	2534
มูลค่าการค้าไทย - สปป.ลาว	1,184.10	1,808	2,928	2,817	3,152.10
การค้ารวมของไทย (%)	0.19	0.2	0.25	0.2	0.19
มูลค่าการส่งออก	1,031.70	1,300.70	1,642.50	1,683.20	1,952.90
การส่งออกรวมของไทย (%)	0.34	0.32	0.32	0.29	0.27
มูลค่าการนำเข้า	152.4	168	1,286.00	1,134	1,199.20
การนำเข้ารวมของไทย (%)	0.04	0.11	0.19	0.13	0.12
ดุลการค้า	879.3	732.7	356.5	548.9	757.7
มูลค่าการค้าชายแดน	224	379.5	323	371.44	255.13
มูลค่าการส่งออก	203.1	264.2	269.6	318.6	207.09
มูลค่าการนำเข้า	20.9	115.3	53.4	52.84	18.04
มูลค่าการค้าผ่านชายแดน	1,565	1,952	2,145	2,397.59	2,053.79
จากสปป.ลาวไปประเทศที่สาม	471	803	679	661	629.33
จากประเทศที่สามไปสปป.ลาว	1,094	1,149	1,466	1,736.51	1427.46
การซื้อขายกระแสไฟฟ้า	315.09	298.92	407.44	409.68	485.7
ซื้อจากสปป.ลาว	299.13	281.1	386.31	464.49	454.85
ขายให้สปป.ลาว	15.96	17.82	21.13	26.19	32.93

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ , ปี พ.ศ. 2539

ตารางที่ 8 สินค้าส่งออกที่สำคัญ 10 รายการแรกของประเทศไทยไปยังสปป.ลาว
ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - 2536

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)		อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)		สัดส่วน (ร้อยละ)	
	2535	2536	2535	2536	2536	2536
1. รถจักรยานยนต์และ ส่วนประกอบ	609.7	806.2	295.7	41	19.8	19.4
2. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	37.7	69.8	35.6	85.2	1.2	1.5
3. เครื่องจักรกลอุปกรณ์ และส่วนประกอบ	119.4	165.4	52.8	38.5	3.8	3.7
4. ผ่าผืน	61.3	156.6	74.1	155.2	2	3.5
5. เคมีภัณฑ์	109	133.7	69.2	22.6	3.5	3
6. ด้ายเส้นใยประดิษฐ์	55.1	67.4	47.1	22.3	1.7	1.5
7. รถยนต์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ	50.5	111.3	257.8	120.4	1.6	2.5
8. นมและครีม	97.1	102	65.6	5.1	3.1	2.3
9. ผลิตภัณฑ์ยาง	75.8	106.9	35.5	41	2.4	2.4
10. สิ่งทออื่นๆ	35.9	50.5	10	53.2	1	1.1
รวม	1,248.80	1,824.30	124.7	46	40.6	41.1
สินค้าอื่นๆ	1,825.10	2,606.80	30	42.8	59.3	58.5
มูลค่าส่งออกรวม	3,074	4,431.20	56.9	44.1	100	100

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ , ปี พ.ศ. 2539

5.6.2 ความสัมพันธ์ด้านการลงทุน

ประเทศไทยเป็นแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศที่สำคัญที่สุดในจำนวน 29 ประเทศที่เข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2537 การลงทุนของไทยสูงเป็นอันดับ 1 ทั้งในด้านจำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุน โดยมีโครงการของไทยที่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลลาวทั้งสิ้น 191 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 37.8 ของจำนวนโครงการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด ส่วนเงินลงทุนมีมูลค่าทั้งสิ้น 553.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 61.5 ของการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด²¹

ในระยะเวลาที่ผ่านมาการลงทุนส่วนใหญ่ของไทยเป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป การเกษตร ปศุสัตว์ การค้าระหว่างประเทศ อุตสาหกรรมยานยนต์ และการผลิตอุปกรณ์ต่างๆ เฟอร์นิเจอร์ไม้แปรรูป เหมืองแร่และกิจการน้ำมัน แต่ในระยะหลังเมื่อปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา การลงทุนของไทยใน สปป.ลาว จะลงทุนในสาขาการบริการและโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น โทรคมนาคม การพัฒนาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ และธุรกิจธนาคาร

พื้นที่ที่นักลงทุนไทยนิยมเข้าไปลงทุนมากที่สุด คือ แขวงจำปาสัก รองลงมาคือ แขวงคำม่วน เวียงจันทน์ สหวันนะเขต พงสาลี และหลวงน้ำทา ตามลำดับ

5.7 แผนและโครงการพัฒนาเศรษฐกิจของ สปป.ลาว

5.7.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจของ สปป.ลาว ในปัจจุบันเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งมีระยะเวลา 5 ปี

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2524 -2528)

เป็นแผนพัฒนาที่เน้นการกสิกรรมป่าไม้เพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์หลักให้ประเทศ สปป.ลาว สามารถพึ่งตนเองได้ในด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะถนน ไฟฟ้า สาธารณสุข และการศึกษา รวมทั้งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในชนบท เพื่อสนองความต้องการภายในประเทศและเพื่อขยายการส่งออก เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 ผลการพัฒนาปรากฏว่า มีการเปลี่ยนแปลงมาก มาตรฐานการครองชีพโดยเฉลี่ยของประชากรยังคงอยู่ในระดับต่ำ และอัตราเงินเฟ้อยังเพิ่มสูงขึ้นมาก

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2529 - 2533)

เป็นการวางแผนต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 แต่ได้มีการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาที่ชัดเจนมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ กำหนดการพัฒนาการกสิกรรมเป็นหลัก เบื้องต้น และให้ความสำคัญกับการผลิตอาหารให้เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศและลดการนำเข้าสินค้าที่มีใช้อาหารลง รวมทั้งส่งเสริมให้มีผลผลิตจากการกสิกรรมและการผลิตเครื่องใช้สอย เพื่อส่งเสริมการขยาย

²¹ วารสารเดียนัน , หน้า 38

ตัวของอุตสาหกรรมและการส่งออก นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง การปรับปรุงระบบการศึกษา ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2529 - 2533) มีนโยบายหลัก 3 ประการ คือ

1. พัฒนาการผลิตเพื่อให้มีอาหารบริโภคภายในประเทศได้เพียงพอ
2. เพิ่มจำนวนและขยายชนิดของผลผลิตที่เป็นสินค้าออกทางเกษตร ป่าไม้ เหมืองแร่และ

พลังงาน

3. ลดข้อจำกัดทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งมีผลสืบเนื่องมาจากการเป็นประเทศ

ไร้ฝั่งทะเล

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2 เมื่อปี 2533 สปป.ลาวมีอัตราการเติบโตผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงกว่าร้อยละ 9²²

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2534 - 2538)

สาระสำคัญของแผนได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้กลไกการบริหารงานเศรษฐกิจมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่นำมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดและจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในสปป.ลาวมากขึ้น รวมทั้งเน้นให้การส่งเสริมการลงทุนในสาขาเกษตรกรรม ป่าไม้และผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และผลิตสินค้าจำหน่ายภายในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับนี้ให้ความสำคัญในการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจในแต่ละสาขาให้มีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งเป็นการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและบริการทางเศรษฐกิจ

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2539 - 2543)

ซึ่งเป็นแผนที่ใช้ในปัจจุบัน เนื้อหาของแผนมีสาระสำคัญที่จะพัฒนาสปป.ลาวเป็นแหล่งพลังงานและศูนย์กลางการค้าเสรีในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ โดยที่สปป.ลาวพยายามนำเอาวิธีปฏิบัติของประเทศสิงคโปร์ในด้านการค้ามาเป็นแม่แบบ และพลังงานจะเน้นพลังงานไฟฟ้า

5.7.2 แผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

สปป.ลาวแบ่งการพัฒนาออกเป็นเขตๆตามความเหมาะสมของพื้นที่ และกำหนดเมืองหลักในการพัฒนาออกเป็น 5 แขวง คือ ทางเหนือ แขวงเชียงขวาง เน้นด้านปศุสัตว์ ตอนกลางคือ กำแพงนครเวียงจันทน์ เน้นด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม แขวงคำม่วน เน้นทางด้านพลังงานไฟฟ้าและอุตสาหกรรมแปรรูป ส่วนทางใต้ คือแขวงสะหวันนะเขตและจำปาสัก เน้นการทำกิจกรรมและการค้าทั่วไป

นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาพื้นที่พัฒนา เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของโครงการ

²² กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, สภาวะขยายการค้าและการลงทุนของประเทศต่างๆกับประเทศไทยและแนวโน้มโดยประชาคมอาเซียน

สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ โดยกำหนดให้ภาคเหนือ มีแขวงที่เป็นพื้นที่พัฒนา คือ แขวงบ่อแก้ว หลวงน้ำทา หลวงพระบาง อุดมไชย พงสาลี และเขตพิเศษหงสา โดยกำหนดตามความเหมาะสมของพื้นที่ เช่น บ่อแก้ว พงสาลี หลวงน้ำทา เป็นเขตการค้า แขวงหลวงพระบาง อุดมไชย เขตพิเศษหงสา เป็นเขตท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ภาคกลาง มีแผนรับสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว โดยกำหนดให้กำแพงนครเวียงจันทน์ เป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนทั่วไป ซึ่งมีการแบ่งเขตเมืองอย่างชัดเจน คือ ภายในเขตกำแพงเมือง เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรม สำหรับการท่องเที่ยว และเขตท่านาแล้งหรือบริเวณเชิงสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว กำหนดเป็นเขตธุรกิจการค้า และห่างจากกำแพงนครเวียงจันทน์ไปตามถนนสาย 13 กิโลเมตรที่ 18 - 27 หรือที่เมืองไซธานี กำหนดเป็นเขตอุตสาหกรรม

ภาคใต้ กำหนดให้แขวงคำม่วน เป็นเขตอุตสาหกรรมเพราะเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้ทะเลฝั่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมากที่สุด ส่วนแขวงสะหวันนะเขต กำหนดให้เป็นเมืองฟรี - พอร์ต โดยรับสินค้าจากท่าเรือดานัง ส่งขายให้กับประเทศไทยและซื้อจากฝั่งไทย นำไปขายต่อยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกจากนี้ระบบการค้าที่แขวงสะหวันนะเขตจะเป็นแบบอย่างของเมืองประตูการค้าอื่น ทั้งร้านปลอดภาษี การขายส่ง การขายปลีก เป็นต้น และแขวงจำปาสัก จะเป็นเมืองค้าส่ง และเป็นที่คาดว่าเมื่อมีการสร้างสะพานปากเซเสร็จจะทำให้สามารถติดต่อกับประเทศไทย - สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐกัมพูชาได้อย่างสะดวก เพราะเป็นพื้นที่ที่เป็นแผ่นดินติดต่อกัน

5.8 ศักยภาพและข้อจำกัดในการพัฒนาเศรษฐกิจของสปป.ลาว

5.8.1 ศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจของสปป.ลาว

1. สปป.ลาวมีพลังงานไฟฟ้าจากพลังน้ำอย่างมากมาย และสปป.ลาวสามารถนำพลังงานจากลุ่มแม่น้ำโขงในประเทศมาผลิตกระแสไฟฟ้าได้ในปริมาณสูง และเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ รวมทั้งสามารถส่งกระแสไฟฟ้าออกมาจำหน่ายแก่ประเทศไทย

2. มีพื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และมีไม้มีค่าทางเศรษฐกิจประมาณ 110,000 ตารางกิโลเมตร ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้นาน ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้มะค่า ไม้สัก ไม้แดง ไม้มะฮอกกานี และไม้เนื้อแข็งต่างๆ

3. การพัฒนาระบบชลประทานจะสามารถช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในปริมาณสูง เนื่องจากสปป.ลาวมีพื้นที่ที่สามารถทำการเกษตรเพียงร้อยละ 16.8 ของพื้นที่ทั้งประเทศ (39,780 ตารางกิโลเมตร) แต่นำมาใช้ประโยชน์เพียงหนึ่งในห้าของพื้นที่เกษตรทั้งหมด

4. มีทรัพยากรธรรมชาติมาก โดยแร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ ทองคำ ทองแดง สังกะสี ตะกั่ว ดีบุก เหล็ก และยิปซัม ซึ่งแร่ธาตุต่างๆเหล่านี้ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์มากนัก

5. มีเส้นทางเชื่อมระหว่างไทย - จีน ดังนั้นประเทศไทย - จีน จึงให้ความสนใจสปป.ลาวเพื่อพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ การคมนาคม และการท่องเที่ยว

5.8.2 ข้อจำกัดในการพัฒนาเศรษฐกิจของสปป.ลาว

1. ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ เช่น ระบบโทรคมนาคมที่ล่าช้าและไม่ทั่วถึง ระบบถนนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพไม่ดีและไม่ทั่วถึง เป็นต้น
2. ขาดบุคลากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ
3. กฎระเบียบของลาวมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ
4. ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ
5. ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขนส่งเพื่อส่งออกสูง เนื่องจากสปป.ลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล
6. สปป.ลาวเรียกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราที่สูงและไม่แน่นอน
7. สปป.ลาวต้องพึ่งความช่วยเหลือจากต่างประเทศในด้านการเงิน
8. ระบบการเงินการธนาคารขาดความคล่องตัว

ภาคผนวก ข

ข้อมูลพื้นฐาน

อนุภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1. ลักษณะทางกายภาพ

พื้นที่อนุภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนครอบคลุมบริเวณด้านเหนือสุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เทือกเขาภูพาน เทือกเขาภูกระดึงและแอ่งที่ราบสกลนคร ซึ่งเริ่มตั้งแต่บริเวณชายขอบเทือกเขาภูพานขึ้นไปทางเหนือจนจรดริมแม่น้ำโขงในเขตจังหวัดหนองคาย และตั้งแต่เทือกเขาภูกระดึงทางทิศตะวันตกไปจนจรดฝั่งแม่น้ำโขงในเขตจังหวัดนครพนม มีพื้นที่รวมประมาณ 49,943,715 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 9.74 ของพื้นที่รวมทั้งประเทศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเลย สกลนคร อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และนครพนม โดยมีเมืองอุดรธานี เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของอนุภาค ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา

พื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วยส่วนที่เป็นเทือกเขา และที่ราบลุ่มแม่น้ำบริเวณเทือกเขา คือ เทือกเขาภูพานและเทือกเขาภูกระดึง มีพื้นที่ป่าไม้ประปราย โดยเฉพาะในเขตอุทยานแห่งชาติในจังหวัดเลย สกลนคร และอุดรธานี ส่วนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ คือ บริเวณที่ราบแอ่งสกลนคร เป็นเขตที่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และเป็นเขตที่มีโอกาสได้รับดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ ทำให้มีฝนตกชุกมากกว่าบริเวณอื่นของภาค

แหล่งน้ำธรรมชาติในอนุภาค คือ แม่น้ำและทะเลสาบขนาดใหญ่ โดยแม่น้ำที่สำคัญในเขตอนุภาค คือ แม่น้ำเลย น้ำโขง น้ำก่ำ แม่น้ำและสาขาเหล่านี้ต่างไหลลงสู่แม่น้ำโขง ส่วนทะเลสาบขนาดใหญ่ ได้แก่ หนองหาน จังหวัดสกลนคร หนองหานกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี และหนองญาติ จังหวัดนครพนม ทะเลสาบเหล่านี้ใช้ประโยชน์เป็นแหล่งน้ำจืดที่สำคัญของประเทศ และในอนุภาคนี้มีการสร้างระบบชลประทาน เช่น เขื่อนและอ่างเก็บน้ำ เพื่อช่วยการเกษตร และผลิตกระแสไฟฟ้าหลายแห่งที่สำคัญ เช่น เขื่อนน้ำอูน และเขื่อนน้ำพุง ที่จังหวัดสกลนคร โครงการห้วยหลวงที่จังหวัดอุดรธานี เป็นต้น

2. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักของอนุภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน คือ เกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของอนุภาค ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ถั่วเหลือง ข้าวโพด ปอ ถั่วเขียว และพืชผักผลไม้ต่างๆ รวมทั้งการประมงน้ำจืดที่สำคัญของประเทศ

ส่วนภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญของอนุภาค ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสีข้าว ในอนุภาคนี้มีโรงสีข้าวรวมกันจำนวนมากกว่า 7,000 แห่ง แต่ส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กกระจายตามจังหวัดต่างๆ นอกจากนี้ยังมีโรงงานมันเส้นและมันอัดเม็ด โรงงานน้ำตาล โรงงานสาวไหม โรงงานผักผลไม้กระป๋อง และโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป รวมทั้งโรงงานผลิตเครื่องเรือนจากไม้

หลังปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา แม้ว่าภาคอุตสาหกรรมในอนุภาค มีการขยายตัวมากขึ้น แต่มีข้อจำกัดที่ทำให้การขยายตัวไม่เพิ่มมากเท่าที่ควร เพราะโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ทำให้ไม่สามารถลงทุนนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต นอกจากนี้ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือและช่างเทคนิค ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของอนุภาค

สำหรับเศรษฐกิจนอกภาคเกษตร หลังปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา มีการขยายตัวในอัตราสูง เป็นผลมาจากการขยายตัวด้านการก่อสร้าง การค้าส่ง - ค้าปลีก การค้าบริการ ในขณะที่ภาคเกษตรขยายตัวลดลง เนื่องจากภาวะความแห้งแล้งและฝนทิ้งช่วง ทำให้ผลผลิตการเกษตรหลายชนิดตกต่ำ ในขณะที่ราคาผลผลิตส่วนใหญ่ต่ำลง เพราะได้รับผลกระทบภาวะราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกซบเซาลง

ธุรกิจการก่อสร้างในอนุภาค มีการขยายตัวในอัตราสูงขึ้น เนื่องจากราคาวัสดุก่อสร้างที่สำคัญมีแนวโน้มลดลง และการซื้อขายที่ดินในจังหวัดอุดรธานีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2536 ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ทำให้มีการขยายสินเชื่อและการลงทุนในอนุภาคอย่างกว้างขวาง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วยจังหวัดชายแดนที่มีเขตติดต่อกับสปป.ลาว 3 จังหวัด คือ จังหวัดเลย หนองคายและนครพนม ทำให้สถานการณ์ทางการเมืองและการค้าชายแดนระหว่างไทย - ลาว มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจการค้าชายแดนของอนุภาคนั้นมาก โดยในปี พ.ศ. 2539 การค้าชายแดนมีการขยายตัวสูงมาก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ภาวะเศรษฐกิจของอนุภาคโดยรวมเติบโตในอัตราสูง เป็นผลทำให้การค้าและการบริการภายในอนุภาคเพิ่มสูงตาม

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

ขอความกรุณาท่านช่วยตอบแบบสอบถามชุดนี้ครบทุกข้อและตอบตามความเป็นจริง ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ลักษณะทางกายภาพและการพัฒนาเมือง และส่วนที่ 3 คือ การใช้ที่ดินของเมือง แบบสอบถามชุดนี้ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทและแนวโน้มการเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนของเมืองอุดรธานี” ซึ่งหัวข้อวิทยานิพนธ์ดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ประกอบการศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อมูลที่ท่านตอบ จะใช้ประโยชน์เพื่อประกอบการศึกษาเท่านั้น

ขอบคุณมาก
มาลัย กรแก้วสมนึก

คำชี้แจง

วิธีทำ

1. สำหรับข้อเลือกตอบ โปรดทำเครื่องหมาย / หรือ × หน้าข้อที่ท่านตอบ
2. สำหรับข้อที่เรียงลำดับตามความสำคัญ โปรดกำกับหมายเลข 1 แทนข้อที่มีความสำคัญมากที่สุด และ กำกับหมายเลข 5 แทนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุด
3. สำหรับบางข้อ ท่านสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
4. สำหรับข้อที่เว้นที่ว่าง ท่านสามารถเขียนตอบได้ตามเสรี

คำนิยามในแบบสอบถาม

1. เมืองอุดรธานี หมายถึง พื้นที่ภายในเขตเทศบาลนครอุดรธานี หรือ ภายในถนนวงแหวนรอบเมือง
2. นอกเมืองอุดรธานี หมายถึง พื้นที่นอกเขตเทศบาลนครอุดรธานี หรือ นอกบริเวณถนนวงแหวนรอบเมืองอุดรธานี
3. จังหวัดในอนุภาค หมายถึง จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดอุดรธานี หนองคาย สกลนคร เลย นครพนม และ หนองบัวลำภู
4. ศูนย์การค้าขนาดใหญ่ หมายถึง เจริญศรีคอมเพล็กซ์ แมคโคร และบิ๊กซี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี
 ระหว่าง 20 - 30 ปี
 ระหว่าง 30 - 40 ปี
 ระหว่าง 40 - 50 ปี
 ระหว่าง 50 - 60 ปี
 มากกว่า 60 ปี

3. อาชีพ

- รับราชการ
 รัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 รับจ้างทั่วไป
 นักเรียน หรือ นักศึกษา
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา หรือ ต่ำกว่า
 มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.
ปริญญาตรี หรือ ปวส.
 สูงกว่าปริญญาตรี

5. ระยะเวลาที่อยู่ในเมืองอุดรธานี

- เป็นคนเมืองอุดรธานีแต่กำเนิด
 อพยพมาจากและมาอยู่เมืองอุดรธานีนาน.....ปี

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางกายภาพและการพัฒนาเมือง

1. ท่านคิดว่าสาเหตุใด เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เมืองอุดรธานีเติบโต (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ระบบการวางผังเมืองที่ดีของเมืองอุดรธานี ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
- การเข้ามาของทหารอเมริกัน เมื่อปี พ.ศ. 2510
- ระบบฐานการเงินที่มั่นคง เนื่องจากมีเงินโอนจากตะวันออกกลาง เป็นจำนวนมาก
- การเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว)
- ความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งของเมืองอุดรธานี เนื่องจากเป็นชุมทางคมนาคม
- มีคนภูวนอยู่ในเมืองอุดรธานี เป็นจำนวนมาก
- นโยบายรัฐให้การสนับสนุน เนื่องจากเป็นเมืองหลักของอนุภาค
- ลักษณะความไม่พร้อมในการพัฒนาของเมืองหนองคาย
- อื่นๆ โปรดระบุ

2. ท่านคิดว่า ก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว) สภาพของเมืองอุดรธานีเป็นเช่นไร และหลังจากการเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว) แล้ว มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเมือง อย่างไรบ้าง

- สภาพของเมืองอุดรธานี ก่อนการเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว)

ก) ลักษณะทางกายภาพ (เช่น อาคาร สิ่งปลูกสร้าง ถนน)

.....

ข) สภาพเศรษฐกิจ (เช่น ระดับรายได้ ค่าครองชีพ การเข้ามาของนักท่องเที่ยว)

.....

ค) สภาพสังคม (เช่น การจราจร ชุมชนแออัด การอพยพย้ายถิ่นเข้า - ออก)

.....

.....

- สภาพของเมืองอุดรธานี หลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว)

ก) ลักษณะทางกายภาพ (เช่น อาคาร สิ่งปลูกสร้าง ถนน)

ข) สภาพเศรษฐกิจ (เช่น ระดับรายได้ การครองชีพ การเข้ามาของนักท่องเที่ยว)

ค) สภาพสังคม (เช่น การจราจร ชุมชนแออัด การอพยพย้ายถิ่นเข้า - ออก)

3. หลังจากที่มีการเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว) แล้ว ท่านคิดว่ามีกลุ่มคนต่างถิ่นเข้ามาในเมืองอุดรธานีมากน้อยเพียงไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- คนลาว
- คนจากท้องถิ่นอื่น ซึ่งอยู่ภายในจังหวัดอุดรธานี
- คนจากจังหวัดในอนุภาค (หนองคาย สกลนคร หนองบัวลำภู เลย และนครพนม)
- นักท่องเที่ยวชาวไทย
- อื่นๆ โปรดระบุ

4. ท่านพอใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในเมืองอุดรธานี หลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพ (ไทย - ลาว) แล้วหรือไม่

- พอใจมากที่สุด เพราะ
- พอใจมาก เพราะ.....
- เฉยๆ เพราะ.....
- ไม่พอใจ เพราะ

ข้อเสนอเพิ่มเติม.....

5. ท่านคิดว่า เมืองอุดรธานีมีความพร้อมในการพัฒนาเป็น เมืองศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนของ
อนุภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และสปป.ลาวในอนาคต หรือไม่ เพราะเหตุใด

มีความพร้อมในการพัฒนา เพราะ

ไม่มีความพร้อมในการพัฒนา เพราะ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

6. นอกจากเมืองอุดรธานี จะมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนแล้ว ท่าน
คิดว่า เมืองอุดรธานี มีความพร้อมในการพัฒนาด้านใดอีกบ้าง เพราะเหตุใด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

7. การพัฒนาเมืองอุดรธานีที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ท่านคิดว่ามีปัญหาใดบ้าง

7.1 ปัญหาด้านกายภาพ (โปรดเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย)

- การเพิ่มขึ้นของอาคาร สิ่งปลูกสร้าง ทำให้เกิดปัญหาความแออัดของเมือง
- ปัญหาที่อยู่อาศัย เช่น แออัด , อยู่ไกลจากแหล่งงาน
- ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ปัญหาการระบายน้ำเสีย
- ปัญหาการรुक้าพื้นที่ชานเมือง

7.2 ปัญหาเศรษฐกิจ (โปรดเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย)

- ปัญหาค่าครองชีพสูง
- ปัญหาเรื่องรายได้
- ปัญหาการว่างงาน

7.3 ปัญหาด้านสังคม (โปรดเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย)

- ปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น
- ปัญหาการจราจรติดขัด
- ปัญหาการเพิ่มขึ้นของชุมชนแออัด
- ปัญหาเสียงรบกวน
- ปัญหาการอพยพหลังไหลของคนต่างถิ่น
- ปัญหาอื่นๆ โปรดระบุ

8. ท่านคิดว่า การพัฒนาเมืองอุดรธานีในปัจจุบัน ยังขาดความพร้อมในการพัฒนาด้านใดบ้าง (โปรดเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย)

- ประปา
- ไฟฟ้า
- ระบบการสื่อสารโทรคมนาคม (เช่น โทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดาวเทียม เป็นต้น)
- ระบบโครงข่ายคมนาคม
- สถาบันการศึกษา (เช่น โรงเรียน เทคนิค วิทยาลัย มหาวิทยาลัย เป็นต้น)
- แรงงาน
- ระบบบำบัดน้ำเสีย
- การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- นโยบายรัฐให้การสนับสนุน
- อื่นๆ โปรดระบุ
- ข้อเสนอเพิ่มเติม

9. ท่านคิดว่า ข้อใดสำคัญและจำเป็นต่อการเติบโตของเมืองอุดรธานี
(โปรดเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย)

- ประปา
- ไฟฟ้า
- ระบบการสื่อสารโทรคมนาคม (เช่น โทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดาวเทียม เป็นต้น)
- ระบบโครงข่ายคมนาคม
- สถาบันการศึกษา (เช่น โรงเรียน เทคนิค วิทยาลัย มหาวิทยาลัย เป็นต้น)
- แรงงาน
- ระบบบำบัดน้ำเสีย
- การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- นโยบายรัฐให้การสนับสนุน
- อื่นๆ โปรดระบุ
- ข้อเสนอเพิ่มเติม

ส่วนที่ 3 การใช้ที่ดินของเมือง

การใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม

10. ท่านคิดว่า การกระจุกตัวของย่านการค้าดั้งเดิมในเมืองอุดรธานี ซึ่งอยู่ที่วงเวียนน้ำพุ และสองข้างทางของถนนสายสำคัญๆ ของเมือง เช่น ถนนโพศรี ถนนประจักษ์ ถนนอุดรตุงภู ถนนหมากแข้ง และถนนประชาธิปไตย เป็นเช่นไร ท่านเห็นด้วยกับสภาพเช่นนี้ หรือไม่ เพราะเหตุใด

เห็นด้วยกับการใช้ที่ดินย่านการค้าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะ

.....

ไม่เห็นด้วยกับการใช้ที่ดินย่านการค้าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และเห็นสมควรกระจายออกสู่บริเวณ

เพราะ

.....

11. ท่านคิดว่า การเปิดบริการของศูนย์กลางการค้าขนาดใหญ่ (เจริญศรีคอมเพล็กซ์ แมคโคร และบิ๊กซี) ในเมืองอุดรธานี มีผลกระทบต่อธุรกิจการค้าปลีกและค้าส่ง ดั้งเดิมของเมืองอุดรธานี หรือไม่

มีผลกระทบมาก เช่น

.....

มีผลกระทบบ้าง เช่น

.....

ไม่มีผลกระทบใดๆ เพราะ

.....

12. ท่านคิดว่า ย่านการค้า (Central Business District หรือ C.B.D.) แห่งใหม่ของเมืองอุดรธานี ในอนาคตควรจะมีอยู่บริเวณใด เพราะเหตุใด

ในเมือง

ถนนโพศรี เพราะ

.....

ถนนประจักษ์ เพราะ

.....

ถนนทหาร เพราะ

.....

ถนนหมากแข้ง เพราะ

.....

อื่นๆ โปรดระบุ

เพราะ

.....

นอกเมือง

ทิศเหนือของเมือง ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 อุดรธานี - หนองคาย

เพราะ

.....

ทิศใต้ของเมือง ตามทางหลวงของแผ่นดินหมายเลข 2 อุดรธานี - ขอนแก่น

เพราะ

.....

ทิศตะวันออกของเมือง ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 22 อุดรธานี - สกลนคร

เพราะ

.....

ทิศตะวันตกของเมือง ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 210 อุดรธานี - หนองบัวลำภู

เพราะ

.....

อื่นๆ โปรดระบุ

เพราะ

.....

การใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม

13. ท่านคิดว่า การตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่บริเวณ โนนสูง มีผลกระทบต่อเมืองอุดรธานี หรือไม่

- ไม่มีผลกระทบใดๆ
- มีผลกระทบต่อเมืองอุดรธานีบ้าง เช่น
- มีผลกระทบต่อเมืองอุดรธานีมาก เช่น

14. ท่านคิดว่า การเกิดขึ้นของนิคมอุตสาหกรรมที่บริเวณโนนสูง มีส่วนต่อการพัฒนาเมืองอุดรธานี หรือไม่

- มีส่วนต่อการพัฒนาเมืองอุดรธานีมากเพราะ.....
- ไม่เกิดการพัฒนาใดๆ ต่อเมืองอุดรธานี เพราะ
- เกิดผลเสียต่อเมืองอุดรธานี เพราะ.....

15. ท่านคิดว่า อุตสาหกรรมขนาดเล็กของเมืองอุดรธานี (เช่น อู่ซ่อมเครื่องยนต์ ทำไอศกรีม ทำน้ำแข็ง โรงพิมพ์ เป็นต้น) ควรมีการใช้ที่ดินในลักษณะใด เพราะเหตุใด

- กระจายอยู่ทั่วไปในเมืองอุดรธานี เหมือนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะ
- ควรมีการกระจุกตัวของการใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งของเมือง

ในพื้นที่เมือง บริเวณ

เพราะ.....

นอกพื้นที่เมือง บริเวณ

เพราะ

การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย

16. ท่านคิดว่า การพัฒนาเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัย หรือไม่

- ไม่เกิดปัญหาใดๆ
- เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ที่อยู่อาศัยขาดแคลน และมีราคาแพง
 - ที่อยู่อาศัยขาดแคลน และเกิดชุมชนแออัดภายในเมือง
 - การเกิดอาคารสูง เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย
 - ที่อยู่อาศัยอยู่ไกลจากแหล่งงานในเมือง
 - อื่นๆ โปรดระบุ

17. ท่านคิดว่า ในอนาคตการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย ของเมืองอุดรธานีควรเป็นลักษณะใด เพราะเหตุใด

- กระจายออกไปนอกเมือง เพราะ

.....

- กระจายทั่วไปในเมือง เพราะ

.....

- ควรมีการกระจุกตัวของการใช้ที่ดิน ประเภทที่อยู่อาศัย ในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง

- ในพื้นที่เมือง บริเวณ

เพราะ

- นอกพื้นที่เมือง บริเวณ

เพราะ

การใช้ที่ดินประเภทสถาบันราชการ

18. การใช้ที่ดินประเภทสถาบันราชการในปัจจุบันของเมืองอุดรธานี ซึ่งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ที่ถนนมุขมนตรี ท่านเห็นว่าเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

เหมาะสม เพราะ

.....

ไม่เหมาะสม เพราะ

.....

19. ท่านคิดว่า การใช้ที่ดินประเภทสถาบันราชการในอนาคตของเมืองอุดรธานี ควรมีการใช้ที่ดินในลักษณะใด เพราะเหตุใด

กระจายทั่วไปในเมือง เหมือนในปัจจุบัน เพราะ

.....

ควรมีการกระจุกตัว (ศูนย์ราชการ) อยู่บริเวณใดบริเวณหนึ่ง

ในพื้นที่เมือง บริเวณ

เพราะ.....

.....

นอกพื้นที่เมือง บริเวณ

เพราะ

.....

ขอบคุณมากที่ท่านให้ความร่วมมือ

ประวัติผู้เขียน

นางสาว มัลย์ กรแก้วสมนึก เกิดวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2515 กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม ในปี พ.ศ. 2537 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2538 .